

vedtages paa samme Maade som almindelige Love, saafremt der med Regjeringens Forslag forbindes Meddelelse til Rigsdagen af den almindelige Forsatningslov for Monarchiet, der træder i Kraft samtidigt med Forandringerne i Grundloven". Udtrykket „Grundloven" i Slutningen af dette Forslag kan dog heller ikke referere sig til Andet end til Grundloven af 5te Juni 1849. Altsaa er i begge disse Forslag, som jeg troer ere de eneste, der til Slutning ville faae nogen Betydning, den Tradition, som man faa meget onsker at bevare, fuldstændigt vedligeholdt, og af den Grund troer jeg, at det er endmere ubetimeligt, at vi nu forhandle om det 43de Forslag af Udvalgets Fleertal, skjøndt jeg villigt indrømmer, at der kan indtræde Tilfælde, i hvilke der kunde være god Grund til atter at optage det, men der er jo aldeles Intet tabt ved for Diebliffet at lade det falde.

Ordføreren: Efterat det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod) har begrundet sit Forslag under Nr. 61, troer jeg ikke, jeg behøver at tale derimod; jeg troer, at dets Skæbne derved er tilstrækkeligt forbedret. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Wilfens) har givet Udvalgets Forslaget under Nr. 54 Fortrinet fremfor den Form, hvori det Samme, som indeholdes i dette Forslag, findes udtrykt i Udvalgets Fleertals Forslag 43. Hvorledes lyder Forslaget under Nr. 54? Det lyder saaledes: „Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 gaaer med de nedenauførte Forandringer over til at blive Grundlov for Kongeriget Danmarks særlige Anliggender." Det „gaaer over til at blive," det er den correcte Tanke; det er altsaa ikke det ærede Medlem imod, at Kongeriget Danmarks Grundlov af 5te Juni 1849 bliver til Grundlov for de særlige Anliggender; men, naar det ikke er ham imod, saa samstemmer han, saavidt jeg kan see, ganske væsentligt i den Titelforandring, som er foreslaaet under Nr. 45, hvor det hedder: „Danmarks Riges Grundlov forandres til Kongeriget Danmarks Grundlov for dets særlige Anliggender." I denne Titel er hele Traditionen; Danmarks Riges Grundlov af 5te Juni 1849 kommer ovenfor Titlen, og nedens-

for Titlen kommer paa den meest praktiske og hensigtsmæssige Maade Grundloven i den nye Skikkelse, saaledes som den er bleven til ved at forandres. Om Forandringen træder frem paa den ene eller anden Maade, det bliver omtrent det Samme. Naar det ærede Medlem siger, at ved Forslaget under Nr. 43 vil Forandringen komme til at staae klar for Enhver, saa er det fuldkommen rigtigt; det er Fordelen ved Nr. 43. De, hvem det er mere magtpaaliggende at see, hvilke Forandringerne blive, end, hvorledes Grundloven bliver, de ville finde sig meest tilfredsstillende ved Nr. 43, hvorimod de, som sætte mere Priis paa at see, hvorledes Grundloven efter Forandringerne bliver, og at have det klart for Die, holde fast paa den anden Form; men lader os lægge Mærke til, at, hvilken af de Veie vi end gaae, saa ere vi ud over Bauskelligheden, saavidt jeg har foreslaaet den, nemlig at Danmarks Riges Grundlov skulde tabes i den nye Grundlov. Traditionen have vi Lov at holde fast paa. Maaden, hvorpaa vi holde den fast, vil komme til at beroe paa os selv. Den Bestemmelse, vi nu komme til, er dog kun forelobig; den kan endelig fastsættes ved 3die Behandling og ved den sidste Afstemning faae saa megen Fasthed, som den kan faae i denne Forsamling, ligesom den ogsaa senere kan undergaae Forandringer. Det er altsaa ikke af nogen væsentlig Betydning. Jeg troer, at det ærede Medlem, som med saa meget Held før har forsvaret Forslaget Nr. 43, hvis Aand heller Ingen bedre kan sætte sig ind i end det ærede Medlem, hvem denne Form skylder sin Oprindelse, han har ved den Bemærkning, han gjorde om Forslaget under Nr. 54, vist, at de forskellige Former, som i dette Diebliff kunne foreligge til at komme til endeligt Resultat, ville ikke afvige væsentligt fra hinanden. Jeg skal ikke opholde mig længere ved denne Sag; thi jeg troer, at af de Bemærkninger, som der er gjorte, er der ingen, der er væsentligt indgribende. Jeg skylder dog med Hensyn til det 53de Forslag at gjøre den Bemærkning, at det har været til Forhandling flere Gange i Udvalget og er blevet stadigt forkastet, saa der er ingen Grund til at antage, at det her skulde faae nogen anden Skæbne; det er bleven forkastet, ikke fordi man